

LIKKUTEI TORAH • SHIR HASHIRIM • MAAMAR 28

הסבי עיניך וגו'

“Turn Away Your Eyes”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/shir-hashirim/28/

1 הסבי עיניך וגו'. והענין דהנה הצדיקים נקראו עיני ה' כמ"ש עין ה' אל יראיו וכתוב יצרנהו כאישון עינו.

"Turn away your eyes," etc. The explanation: for, behold, the righteous (tzaddikim) are called "the eyes of Havayah," as it is written, "The eye of Havayah is upon those who fear Him," and it is written, "He guarded him like the pupil of His eye."

והנה העינים הם בחי' פנים ששם עיקר החיות ראייה שמיעה וגם במקום שאדם רואה שם מחשבתו משא"כ בחי' אחוריים אין שם רק חיות מועט מה שנלקח מהארה וזיו שבפנים

Now, the eyes are the level of "face" (panim), for it is there that the main life-force is: sight [and] hearing; and also, in the place where a person looks, there is his thought. Whereas in the level of the back (achorayim) there is only a little life-force, that which is taken from the illumination and radiance that are in the face;

והוא ענין השערות שאחורי עורף שהוא רק התפשטות הארה וזיו בלבד מן החיות שבפנים כמ"כ [כמו כן] ענין ישראל שהם בחי' פנים ששם ראייה ושמיעה עיני ה' משוטטות כו'

and this is the matter of the hair behind the nape, which is only an extension of mere illumination and radiance from the life-force that is in the face. So too is the matter of Israel, who are the level of "face," where there are sight and hearing: "the eyes of Havayah roam," etc.,

כדכתיב יאר ה' פניו אליך היינו שה' מאיר להם לישראל שיהיה להם בחי' פנים ורצון ותשוקה אליו ית' as it is written, "May Havayah make His face shine upon you": that is, that G-d shines upon them, upon Israel, so that they will have the level of "face," and will and longing for Him, may He be blessed.

(וכמ"ש לך אמר לבי בקשו פני שיהיה גילוי פנימית הלב והיינו ע"י את פניך הוי' אבקש כמ"ש כמ"א ע"פ כי תצא כו' וזהו כמים הפנים לפנים כו')

(And as it is written, "For You my heart said, 'Seek my face'": that there be a revelation of the inner dimension of the heart; and this is through "Your face, Havayah, I will seek," as is explained elsewhere on the verse "When you go out," etc. And this is "As water [reflects] face to face," etc.)

ומ"ש אח"כ עוד ישא ה' פניו היינו אף גם אם לפעמים עוונות מבדילים שאין לנו בחי' פנים עכ"ז [עם כל זה] ה' בטובו עושה לנו בחי' פנים אף בלי דעת כלל וזהו ישא ה' פניו אליך כו'

And what is written afterwards, in addition, "May Havayah lift up His face": that is, even if at times sins separate [us], so that we do not have the level of "face," nevertheless G-d in His goodness makes for us the level of "face," even without any awareness at all. And this is "May Havayah lift up His face to you," etc.

(וכמ"ש במ"א שבחי' ישא הוא העלאה למעלה לבחי' שאין שם בחי' אחוריים כלל שהוא למעלה מבחי' צמצום ולכן משם יומשך יתר שאת לישא ולהמשיך בחי' פנים אף גם בשעה שאין לנו בחי' פנים

(And as is explained elsewhere, that the level of "lift up" (yisa) is an elevation upward, to a level where there is no level of the back at all, which is above the level of tzimtzum (contraction); and therefore from there will be drawn "an excess of loftiness" (yeser se'es), to lift up and to draw down the level of "face" even at a time when we do not have the level of "face,"

וכמאמר פנים אין לנו פניך לחלות ובחי' ראשונה נמשך ע"י מצות התורה וזהו את פניך הוי' אבקש והבי' ע"י מצות דרבנן כמ"ש בגמרא והם מדקדקים עד כזית כו')

as it is said, "We have no face to entreat Your face." And the first level is drawn down through the mitzvos of the Torah, and this is "Your face, Havayah, I will seek"; and the second, through the mitzvos of the Rabbis, as is stated in the Gemara, "And they are exacting [with themselves] down to an olive's bulk," etc.)

והנה פרעה אותיות הערף דהיינו שאין לו בחינת פנים כלל וכל החיות שלו הוא רק מאחוריים כמאן דשדי בתר כתפוי

Now, Pharaoh (פרעה) [has] the letters of ha-oref (הערף), "the nape": that is, that he has no level of "face" at all, and all his life-force is only from the back, "like one who throws [something] behind his shoulders."

וז"ש [וזהו שכתוב] עשו אחי איש שעיר אף בהיותו אחי בקבלת הארה וזיו מעט מהקדושה הוא רק מבחי' שערות שהוא אחורי עורף ולא בחי' פנים כלל.

And this is [the meaning of] what is written, "Eisav my brother is a hairy man": even as he is "my brother," in receiving a little illumination and radiance from holiness, it is only from the level of hair, which is behind the nape, and not the level of "face" at all.

2 וזהו עבדים היינו לפרעה כוי ויוציאנו כוי בבחי' פנים ולכן כ"א [כל אחד / כל אחת] מישראל הרצון שלו תמיד לדבקה בה' אחד ואינו רוצה בשום אופן ליפרד ממנו ואף בעת עסקו במו"מ [במשא ומתן] הוא רק בחי' שכחה שהוא ג"כ בחי' אחוריים.

And this is "We were slaves to Pharaoh," etc., "and He brought us out," etc., in the level of "face." And therefore each one of Israel, his will is always to cleave to the One G-d, and he does not want in any way to be separated from Him; and even at the time he is occupied in business, it is only the level of forgetfulness, which is also the level of the back.

שהרי אף כשנזכר בעת עסקו על ה' אחד יתעורר לבבו מאד לה' אחד וזהו ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אף בהיותו בחי' ארץ הוא גוי אחד

For indeed, even when he is reminded of the One G-d at the time he is occupied [in it], his heart will be greatly aroused toward the One G-d. And this is "And who is like Your people, like Israel, one nation on earth": even while it is in the level of "earth," it is "one nation."

(ועמ"ש ע"פ שובה ישראל כוי בהיותו קרוב כוי החזרת פב"פ [פנים בפנים]) ומה שנדמה לנו שאינו כן הוא רק מחמת רוח שטות כוי.

(And see what is explained on the verse "Return, O Israel," etc., [on] "while He is near," etc., the restoration of "face to face.") And that it seems to us not to be so is only because of "a spirit of folly," etc.

וזהו סמכוני באשיות דהנה בזמן הבית היה הקב"ה עמנו פב"פ [פנים בפנים] בלי שום מסך מבדיל (עמ"ש בפסוק כי ההרים ימושו) וה"ע [וזהו ענין] אהבה בתענוגים משא"כ עכשיו בגלות מחיצה של ברזל מפסקת כוי

And this is "Sustain me with flagons": for, behold, in the time of the Temple the Holy One, blessed be He, was with us face to face, without any separating screen (see what is explained on the verse "For the mountains shall depart"), and this is the matter of "love in delights." Whereas now, in exile, a partition of iron interposes, etc.

ונק' חולת אהבה שנחלשו חושי האהבה ואומרים על מר מתוק מפני שאין לנו טעם וריח כמ"ש טעמו וראו כי טוב ה' כוי טועמיה חיים זכו טוב ה' לכל

And it is called "lovesick," for the senses of love have grown weak, and they call bitter sweet, because we have no taste and scent, as it is written, "Taste and see that Havayah is good," etc.; "those who taste it merit life"; "Havayah is good to all."

ולכן אף שבעת התפלה יש לכל אי בחי פנים להשתוק ק מאד לדבקה בה' אחד עכ"ז [עם כל זה] בעת עסקו
במו"מ [במשא ומתן] הוא בהסתר פנים מה' אחד

Therefore, although at the time of prayer everyone has the level of “face,” to long intensely to cleave to the One G-d, nevertheless at the time he is occupied in business he is in a hiding of the face from the One G-d.

(וזהו יונתי בסתר המדרגה כי יונתי הוא כמ"ש עיניך יונים בחי פנים ועכשיו הוא בסתר המדרגה כו')

(And this is “My dove, in the hiding place of the steps”: for “my dove” is, as it is written, “Your eyes are doves,” the level of “face,” and now it is “in the hiding place of the steps,” etc.)

ואף בלימוד התורה בפשטים גשמיים שנתלבשה התורה בהשתלשלות רבות ושונות ג"כ אין לו בחי פנים ודביקות לה' אחד מפני מחיצה המפסקת עתה להיות בחי חולת אהבה

And even in the study of Torah in [its] physical plain meanings, in which the Torah has been en-clothed through many and varied stages of descent (hishtalshelus), he likewise has no level of “face” and cleaving to the One G-d, because of the partition that now interposes, so that it is the level of “lovesick.”

ולכן מבקשת סמכוני באשישות גרבי יין המשומר שהוא בחי המקיים ומחזק את האהבה בל תמוט

Therefore she asks, “Sustain me with flagons”: jugs of the preserved wine, which is the level that sustains and strengthens the love, so that it shall not falter;

(וכמ"ש בדי"ה חכלילי עינים מיין ממה שטועם יינה של תורה פנימי [פנימיות / פנימית] התורה נכנס יין יצא סוד הוא גילוי בחי אהבה רבה כו' ונעשה חכלילי עינים התלהבות האהבה וגם חכלילי חיך הטועם כו')

(and as is explained in the discourse beginning “His eyes are red with wine”: from what one tastes of the wine of the Torah, the inner dimension of the Torah, “wine enters, a secret comes out”; this is the revelation of the level of “great love” (ahavah rabbah), etc.; and one becomes “red of eyes,” the fiery passion of love, and also “chachlili”: the palate (cheich) that tastes, etc.)

רק תמיד יהיה בבחי כלה כלתה נפשי לה' אחד וזהו בקשת כנס"י [כנסת ישראל] סמכוני באשישות שעיי"י יהי" [יהיה] תמיד עיני אל ה' ולא לעסוק כלל בדברים תחתונים.

but rather that it always be in the level of expiring, “my soul expires,” for the One G-d. And this is the request of the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), “Sustain me with flagons”: that through this “my eyes [will be] always toward Havayah,” and not occupied at all with lower matters.

ועיני משיב לה הקב"ה הסבי עיניך וגו' (בפי ויחי דרמ"ז א' קדושים פ"ד א' וברכות בשה"ש [בשיר השירים])

And to this the Holy One, blessed be He, answers her, "Turn away your eyes," etc. (in [the Zohar,] Parshas Vayechi, 247a; Kedoshim, 84a; and in the Midrash Rabbah on Song of Songs).

כי עם היות שזהו בחי גדולה אבל זה צ"ל רק לפי שעה בשעת התפלה בחי לאסתכלא ביקרא דמלכא אבל אח"כ צ"ל בבחי שוב והוא תכלית הבריאה

For although this is a great level, yet it must be only for a time, at the time of prayer, the level of "gazing upon the glory of the King"; but afterwards it must be in the level of "returning" (shov), and this is the purpose of creation.

כי בשביל הרצוא בחי חכלילי עינים כו' לא היה צריך להיות ירידת והתלבשות הנשמה למטה כי למעלה הרצוא יותר.

For there would have been no need for the descent and enclothing of the soul below for the sake of the "running" (ratzo), the level of "red of eyes," etc.; for above, the ratzo is greater.

3 ואין זה תכלית העבודה וכמ"ש במ"א ע"פ כי תבואו אל ארץ מושבותיכם. אלא צ"ל בחינת רצוא ושוב אם רץ לבך שוב לאחד

And this is not the purpose of the [divine] service, as is explained elsewhere on the verse "When you come into the land of your dwellings." Rather, there must be the level of ratzo and shov (running and returning): "If your heart runs, return to the One."

דהיינו כשמתעורר אהוי"ר [אהבה ויראה] ורצון להדבק בה' אחד שוב לאחד להיות לו דירה בתחתונים

That is, when love and awe and a will to cleave to the One G-d are aroused, "return to the One," so that He may have a dwelling place among the lower realms,

להמשיך אלהות בזה העולם דוקא ע"י לימוד התורה בענינים הגשמיים באו"ה [באיסור והיתר] ודיני ממונות ומעשה הצדקה וגמ"ח [וגמילות חסדים] ותפלה בכוונה עד"ז יהיה עיקר העבודה ולא בבחי רצוא בלבד.

to draw down G-dliness into this world specifically, through the study of Torah in physical matters, in [the laws of] the forbidden and the permitted and monetary laws, and the practice of charity and acts of kindness (gemilus chassadim), and prayer with intent; in this way shall the main [part of the] service be, and not in the level of ratzo alone.

וזהו הסבי עיניך שלא להיות הכל בבחי' רצוא בלבד וזהו מנגדי כמבואר בפ' אחרי (דע"ט ב') בענין שרפים עומדים ממעל לו.

And this is “Turn away your eyes”: that not all should be in the level of ratzo alone. And this is “from opposite Me” (minegdi), as is explained in [the Zohar,] Parshas Acharei (79b) concerning “Seraphim stood above Him.”

ועמ"ש בד"ה וישלח יעקב בענין בן עזאי שהם הרהיבוני פי' לשון גדולה וכמ"ש והתגדלתי כו'

And see what is explained in the discourse beginning “And Yaakov sent,” concerning Ben Azzai. “For they have magnified Me” (hirhivuni): the meaning is an expression of greatness, as it is written, “And I will magnify Myself,” etc.

כי בחי' רצוא הנ"ל נמשך מההתבוננות בגדולת ה' איך שלגדולתו אין חקר וכולא קמ"י [קמיה] כלא חשיבי ולכן ירצה ויחפוץ להתכלל למעלה ולא להיות למטה.

For the level of ratzo mentioned above is drawn from contemplating the greatness of G-d: how “His greatness is unsearchable” and “all before Him is considered as nothing.” And therefore he will want and desire to be absorbed above, and not to be below.

אך רצונו ית' דוקא להיות לו דירה בתחתונים כי במקום גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו

But His will, may He be blessed, is specifically to have a dwelling place among the lower realms, for “in the place of His greatness, there you find His humility.”

משא"כ בחי' רצוא לבד הוא בחי' הרהיבוני בחי' גאה וגדלות להתעלות למעלה מבלי שיהיה בחי' הדירה בתחתונים הנק' ענותנותו וכמ"ש אשירה לה' בחי' רצוא כי גאה גאה בחי' רוממות כו'.

Whereas the level of ratzo alone is the level of “they have magnified Me” (hirhivuni), the level of exaltation and greatness, to rise upward without there being the level of the dwelling place among the lower realms, which is called “His humility.” And as it is written, “I will sing to Havayah”: the level of ratzo; “for He is exalted, exalted”: the level of loftiness, etc.

4 והוא בחי' ועבד הלוי הוא להתעלות מעלמא דאתגליא לעלמא דאתכסיא הנק' הוא בחי' אתה הוא ה' לבדך

And this is the level of “And the Levite shall serve—he” (ve'avad haLevi hu): to rise from the revealed world (alma de'isgalya) to the hidden world (alma de'iskasya), which is called “He” (hu), the level of “You are He, Havayah, alone.”

ולכן היה עבודת הלויים לשורר כו' אבל הלויים היו כפופים לכ הנם כמ"ש וילוו עליך וישרתוך

Therefore the service of the Levites was to sing, etc. But the Levites were subordinate to the Kohanim (priests), as it is written, "And they shall be joined to you and minister to you."

כי העיקר הוא ההמשכה שאח"כ בחי' שוב כו' וגם ניגון הלויים היה בבחי' רצוא ושוב

For the main thing is the drawing down that comes afterwards, the level of shov, etc. And the melody of the Levites, too, was in the level of ratzo and shov.

ולכן והניף אותם אהרן כו' להמתיק הגבורות בחסדים. כי בחי' השוב זהו אמיתית גדולתו יותר וכמאמר וענוה גדולה מכולם.

Therefore, "And Aharon shall wave them," etc., to sweeten the Gevuros (forces of restraint) with the Chassadim (kindnesses). For the level of shov is more truly His greatness, as it is said, "And humility is greater than all of them."

5 ותדע שהוא כן שהרי נאמר רם על כל כו' מי כה' אלקינו כו' המשפילי כו'

And you may know that it is so, for indeed it is said, "High above all," etc., "Who is like Havayah our G-d," etc., "who lowers [Himself]," etc.

פי' שעכו"ם [שעובדי כוכבים ומזלות] מנשאים ג"כ אותו ומפני רוב התנשאותם אותו דקרו ליה אלהא דאלהיא הגבה למעלה הם ממעטים המשכת אלהותו בזה העולם כי אומרים שזהו השפלה אצלו להשגיח למטה.

The meaning is: the idolaters also exalt Him, and because of how greatly they exalt Him, for they call Him "the G-d of gods," exalted on high, they diminish the drawing down of His G-dliness into this world; for they say that it is a lowering for Him to watch over [what is] below.

אבל באמת מי כה' אלקינו המגביהי לשבת יותר מן הרוממות שהם מחשבים כי הם סוברים שההתהוות ממנו ית' ע"ד עילה ועלול ושיש רבוי השתלשלות עילה ועלול כך עד שנתהווה עולם השפל.

But in truth, "Who is like Havayah our G-d, who is enthroned on high," more than the loftiness that they reckon. For they hold that coming into being from Him, may He be blessed, is in the manner of cause and effect, and that there are a great many links in the chain (hishtalshelus) of cause and effect, so and so many, until the lowly world came into being.

6 ולכן הוא השפלה לעילה וסבה ראשונה להשפיל א"ע [את עצמו] כ"כ [כל כך] למטה ועל כן סוברים שאינו משגיח למטה כו'

And therefore it is a lowering for the First Cause and Reason to lower Himself so far down; and therefore they hold that He does not watch over [what is] below, etc.

אבל באמת שהוא ית' למעלה מעלה מבחי' זו דעילה ועלול כי הוא ית' בחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] ואצלו תית' הח"ע [החכמה עילאה] ועשייה גשמיות שניהן שוין

But in truth He, may He be blessed, is far, far above this level of cause and effect, for He, may He be blessed, is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), and with Him, may He be blessed, the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) and the physical World of Asiyah (Action) are both equal.

א"כ כמו שמשגיח בח"ע [בחכמה עילאה] כך ממש משגיח בעשייה הגשמיות ובכל מעשה האדם הלוכו ושבתו וקומו וכל צרכיו כו'

If so, just as He watches over the higher Chochmah, so exactly does He watch over the physical Asiyah, and over all the doings of man: his walking, his sitting and his rising, and all his needs, etc.

וזהו וענוה גדולה מכולם והיינו כי גאה גאה שרוממותו יותר מבחי' גאה וגדולה והיינו המשפיל לראות בשמים ובארץ.

And this is "And humility is greater than all of them." And this is [the meaning of] "for He is exalted, exalted": that His loftiness is more than the level of exaltation and greatness. And this is [the meaning of] "who lowers [Himself] to look in heaven and on earth."

7 ומזה נשכיל ג"כ בדרך העבודה שאם העבודה רק בבחי' רצוא לבד להתכלל למעלה זהו שהם הרהיבוני שגדולתו ית' למעלה

And from this we will understand, too, regarding the way of [divine] service: that if the service is only in the level of ratzo alone, to be absorbed above, this is "for they have magnified Me": that His greatness, may He be blessed, is above.

ואין זה רק מצד בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] והשתלשלות עילה ועלול בבחי' זו שיין לומר כן שגדולתו מתגלה למעלה יותר

And this is so only from the perspective of the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the chain (hishtalshelus) of cause and effect: in this level it is applicable to say so, that His greatness is revealed more above;

אבל באמת בבחי' סוכ"ע מעלה ומטה שוין ולכן עיקר העבודה דוקא בבחי' שוב בלימוד התורה בענינים גשמיים וצדקה וגמ"ח [וגמילות חסדים] בפועל ממש

but in truth, in the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), above and below are equal. And therefore the main [part of the] service is specifically in the level of shov: in the study of Torah in physical matters, and charity and acts of kindness (gemilus chassadim) in actual deed.

וזהו מאמר הקב"ה לכנ"י [לכנסת ישראל] שלא תהיה רק בבחי' רצוא לבד רק הסבי עיניך מנגדי ותהי' [ותהיה] עבודתך בדברים תחתונים להמשיך אלהות למטה וזהו ואל אישך תשוקתך והוא ימשול בך

And this is the statement of the Holy One, blessed be He, to the Congregation of Israel (Knesses Yisrael): that she should not be only in the level of ratzo alone, but rather "Turn away your eyes from Me," and let your service be in lower matters, to draw down G-dliness below. And this is "And to your husband shall be your longing, and he shall rule over you."

וזהו יתגדל ויתקדש כו' בעלמא די ברא כו' שלפי שהוא ית' קדוש ומובדל מכל העולמות ע"כ יומשך גילוי אלקותו בעוה"ז הגשמי כו'

And this is "Magnified and sanctified," etc., "in the world that He created," etc.: that because He, may He be blessed, is holy and separate from all the worlds, therefore the revelation of His G-dliness will be drawn down into this physical world, etc.

וכמ"ש במ"א בפ"י המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ המלך הגדול היינו בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] אבל הקדוש הוא סוכ"ע ולכן הוא בשמים ובארץ בהשוואה א':

And as is explained elsewhere on the meaning of "the great and holy King in heaven and on earth": "the great King" is the level of the light that fills all worlds, but "the holy" is the light that encompasses all worlds; and therefore He is in heaven and on earth equally, as one.

8 שערך כעדר העזים. פ"י אם תאמר איך יתכן הדרך הזה לעסוק בעבודה בדברים תחתונים הלא ח"ו [חס

ושלום] בהעמיק מחשבתו בדברים תחתונים ישאר בלא שום דביקות וקדושה כלל לה' אחד

"Your hair is like a flock of goats." The meaning: If you will say, how is this path possible, to be occupied in [divine] service in lower matters? Surely, G-d forbid, when one's thought delves deeply into lower matters, one will remain without any cleaving and holiness at all toward the One G-d.

וע"ז אמר שערך כעדר העזים ששערות הם מותרות הגוף לא עצמיות הגוף ולכן איתא בזהר שבשערות העזים יש יניקה לחיצונים.

And about this He said, "Your hair is like a flock of goats": for hairs are the excess of the body, not the essence of the body; and therefore it is stated in the Zohar that in the hairs of goats the external forces draw nourishment.

(וכך כשעוסק בדברים תחתונים נופל מבחי' פנים הנז' [הנזכר] לעיל בבחי' אחוריים שמשם נמשך השערות והמותרות והוא ההתחכמות בעניני העולם ונק' מותרי מוחין והוא בחי' כעדר העזים משא"כ מבחי' פנים אין מקום לשערות אלו כנ"ל

(And so too, when one is occupied with lower matters, one falls from the level of "face" mentioned above into the level of the back, from which the hairs and the excesses are drawn; and this is cleverness in worldly matters, and it is called "the excesses of the intellect" (mosrei mochin), and this is the level of "like a flock of goats." Whereas from the level of "face" there is no place for these hairs, as mentioned above.

וא"כ איך אמר הסבי עיניך כו' שלא להיות בבחינת רצוא כו' כ"א בבחי' שוב בעבודה בדברים תחתונים והלא מזה יוכל להיות נמשך בחי' שערך כו'

And if so, how did He say, "Turn away your eyes," etc., not to be in the level of ratzo, etc., but rather in the level of shov, in service in lower matters? Surely from this there can be drawn the level of "your hair," etc.

דעם היות התומ"צ [התורה ומצות] הם אדרבה תכלית בחי' פנים כמ"ש באור פניך נתת לנו כו' אך כיון שנתלבשו בענינים גשמיים אשר הענינים גשמיים אלו הם בחי' אחוריים א"כ יוכל להיות נמשך אחר גשמיות הענינים ולכן אמרו האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו ועמ"ש סד" להבין ענין הברכות בענין חותם בברוך)

For although Torah and mitzvos are, on the contrary, the ultimate level of "face," as it is said, "For by the light of Your face You gave us," etc., yet since they have been enclothed in physical matters, and these physical matters are the level of the back, if so, one can be drawn after the physicality of the matters. And therefore they said, "One who says, 'I have nothing but Torah,' does not have even Torah." And see what is explained at the end of the discourse beginning "To understand the matter of the blessings," concerning concluding with "Blessed" (baruch).)

אך ע"ז אמר שגלשו מהר גלעד גלישא תרגום קרחת גלישתא ובוהר פ' ויחי (דרי"ז) מאן דגליש כו' ועמ"ש בד"ה כי תצא גבי וגלחה את ראשה.

But about this He said, "that were shorn (galshu) from Mount Gilead." Gelisha: the Targum [the Aramaic translation] of "baldness" (karachas) is glishta; and in the Zohar, Parshas Vayechi (217), "One who shaves," etc. And see what is explained in the discourse beginning "When you go out," regarding "and she shall shave her head."

והיינו שאדרבה ע"י עסק התורה ומצות שהם עצמן מבחי' פנים לכן אף שנתלבשו בענינים גשמיים יש בכחן לדחות ולהעביר המותרי מוחין כשישים לבו לזה.

That is: on the contrary, through occupation with the Torah and mitzvos, which are themselves from the level of "face," therefore, even though they have been enclothed in physical matters, they have the power to push away and remove the excesses of the intellect, when one sets his heart to this.

וזה נמשך מהר הגלעד פ"י שזה כבר נעשה בימי יעקב ולבן ששמו גלעד מחיצה הפסקת כדכתיב עד הגל הזה אם נסתר כו' שלא יתקרבו הקליפות להקדושה כשיתראה הגל הזה.

And this is drawn from Mount Gilead. The meaning: this was already done in the days of Yaakov and Lavan, who set up Gal-ed ["the mound of witness"] as an interposing partition, as it is written, "This mound is witness," "if [one] is hidden," etc., so that the kelipos (husks) will not draw near to holiness when this mound is seen.

(והוא בחי המסך המפסיק בין הקדושה לסט"א [לסטרא אחרא] בחי חשמ"ל ושרשו מהמסך המפסיק בין אצי לבריאה שע"י מסך זה לא יוכלו הקליפות להתקרב לקדושת האצילות שהוא אור התומ"צ [התורה ומצות])

(And this is the level of the screen that interposes between holiness and the sitra achra (the other side), the level of Chashmal [the "electrum" of Ezekiel's vision]; and its root is from the screen that interposes between the World of Atzilus (Emanation) and [the World of] Beriah (Creation), for through this screen the kelipos cannot draw near to the holiness of Atzilus, which is the light of the Torah and mitzvos.)

וענין הגל הזה בעבודה ומה שנק' הר הגלעד הוא מ"ש רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] רשעים נדמה להם כחוט השערה וצדיקים נדמה להם כהר ועמך כולם צדיקים פ"י שכל איסור קטן נדמה להם כהר ומסך מבדיל בינו לבין קונו

And the matter of this mound in [divine] service, and that it is called Mount Gilead, is what our Sages, of blessed memory, said: "To the wicked it seems like a strand of hair, and to the righteous it seems like a mountain"; and "Your people are all righteous." The meaning: that every small prohibition seems to them like a mountain and a screen that separates between him and his Maker.

(וזה בא ונמשך מבחי יראת חטא וענין יראת חטא הוא בחי יראה הכלולה באהבה שמצד עוצם האהבה מתיירא מן החטא שלא ינתק חבל האהבה כו' ולכן נדמה לו כהר ומסך מבדיל ונקרא הר הגלעד שהוא מחיצה המפסקת כו'.

(And this comes and is drawn from the level of fear of sin (yiras chet); and the matter of fear of sin is the level of awe that is included in love: that because of the intensity of the love, one is afraid of sin, lest the cord of love be severed, etc. And therefore it seems to him like a mountain and a separating screen, and it is called Mount Gilead, which is an interposing partition, etc.

או הר הוא אהבה וחסד דקדושה שמזה נמשך יראת חטא להיות גל עד ומחיצה מפסקת בינו לסט"א [לסטרא אחרא] ועמ"ש מענין יראת חטא בד"ה ויקח קרח ובד"ה ראשי המטות ובד"ה אלה מסעי)

Or: "mountain" is the love and Chesed (kindness) of holiness, from which fear of sin is drawn, to be a gal-ed (a mound of witness) and an interposing partition between him and the sitra achra. And see what is explained on the matter of fear of sin in the discourse beginning "And Korach took," and in the discourse beginning "The heads of the tribes," and in the discourse beginning "These are the journeys.")

וממילא כשישים אל לבו כל הנל שהוא בחי' הר ומחיצה מפסקת אפילו עבירה קלה שבקלות ממילא לא ישאר ח"ו [חס ושלום] בעניני גשמיים בלי כוונת הלב המשכת אלהות בזה הדבור

And consequently, when he takes to heart all that was said above, that even the lightest of light transgressions is the level of a mountain and an interposing partition, then of itself he will not remain, G-d forbid, in physical matters without the heart's intent: the drawing down of G-dliness in this speech.

וזהו גליש למטרוניתא עי"ז העבודה כי הוא גלישת השערות דמטרוניתא ועמ"ש סד"ה ביום השמיני שלח גבי לפני קרתו כו'.

And this is "he shaves the Matronisa [the Queen]" (gelish leMatronisa) through this service, for it is the shaving of the hair of the Matronisa. And see what is explained at the end of the discourse beginning "On the eighth day he sent," regarding "Before His cold," etc.

גלעד הוא של אבנים כשהבית נופל ונעשה חורבה נק' גל כמ"כ [כמו כן] אבנים הם אותיות וכשהצירופי אותיות הם בדברים בטלים נעשה בית חורבה ולכן זהו הר ומסך מבדיל כו':

Gal-ed is [a mound] of stones: when a house falls and becomes a ruin, it is called a gal (a heap). So too, stones are letters, and when the combinations of letters are in idle words, a ruined house is made; and therefore this is a mountain and a separating screen, etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/shir-hashirim/28/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok